

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg vil bare spørge fru Anne Baastrup, om hun ikke er enig i, at hvis man skal have hele den lange ønskeliste med, så kniber det med at overholde den tidsplan, som egentlig er fastsat, så vi kan foretage udvidelsen.

Jeg er stadig væk forvirret. SF sagde nej til Amsterdamtraktaten, fordi den ikke sikrer udvidelsen med ansøgerlandene og dens forbedringer ikke var bedre end Maastrichttraktaten.

Nu siger SF nej til regeringens forhandlingsudspil til regeringskonferencen, selv om det er det, der er den sidste brik i kølvandet på det, der er aftalt i Amsterdamtraktaten, for at foretage den egentlige udvidelse. Det er for mig at se ikkesammenhængende og ulogisk. Jeg vil gerne bede om en forklaring, som er forståelig for mig og andre.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg synes, det er en lidt mærkelig logik, som SF's ordfører, fru Anne Baastrup, her i dag lægger for dagen. På den ene side næsten beklager hun, at det bliver en lang dagsorden, fordi en masse lande har mange forskellige ønsker, som skal diskuteres på regeringskonferencen. På den anden side ønsker fru Anne Baastrup og SF altså at bidrage til, at dagsordenen bliver endnu længere, end den måske er eller bliver i forvejen. Den logik kan vi fra Kristeligt Folkepartis side ikke følge.

Når fru Anne Baastrup så siger, at man jo bare kan udvide Fællesskabet, så må det jo få mig til at spørge: Er fru Anne Baastrup og SF ikke enige i, at vi altså ikke kan udvide Fællesskabet med nogle kandidatlande, så længe Traktaten ikke er ændret? Der er nogle traktatmæssige spørgsmål, der skal løses, før vi kan udvide Fællesskabet. Sådan er det bare i forhold til institutionerne.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge fru Anne Baastrup en gang til. Enhedslisten og SF har jo det fælles synspunkt, som jeg har forstået det, at vi gerne vil have indført en rigtig miljøgarenti – det kommer vi til at diskutere senere på dagen – og derfor kunne det jo selvfølgelig også være en smuk tanke, hvis man på denne regeringskonference kunne få en rigtig miljøgarenti. Det vil

jeg meget gerne være med til at vi får undersøgt. Vi kunne jo spørge regeringen, og det vil jeg da også gerne gøre ved den her lejlighed: Hvordan får vi løst det problem?

Vi står jo med den vanskelighed, så vidt jeg kan se, og det vil jeg spørge om fru Anne Baastrup ikke er enig i, at det i øjeblikket tårner sig op med alene dårlige sager på den dagsorden, og derfor må vores hovedbestræbelse da gå ud på, og det går jeg ud fra at SF og Enhedslisten kan være enige om, at få alle disse dårlige sager ud igen. Vi kan så diskutere de finere nuancer, men det må da være vores fælles bestræbelse.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det er også lige præcis det, der er vores strategi. Vi kan jo ikke bare sidde der og sige nej, nej, nej, nej, nej. Vi bliver nødt til at have nogle andre visioner. Hvis vi hele tiden bare skal sige nej dernede, så gider de til sidst ikke at snakke med os. Derfor har vi nogle visioner.

Hr. Claus Larsen-Jensen kan ikke forstå, hvordan det kan være, at SF ikke begejstret støtter regeringens grundlag for regeringskonferencen. Det er simpelt hen for upræcist, og i øvrigt er der nogle detaljer, som vi ikke synes er rigtige, eksempelvis vil vi ikke have dobbelt flertal igennem. Vi synes, det er en forkert strategi at lægge op til dobbelt flertal, og det ligger jo som grundlag for regeringens papir. I øvrigt er der mange andre elementer: parallelarrangementet omkring militæret, krisestyring osv. Så tror jeg, at hr. Claus Larsen-Jensen har styr på, hvorfor SF ikke vil, og det var vist bare et drillespørgsmål.

I øvrigt skulle jeg hilse og sige fra statsministeren, han er nemlig enig med mig, at der er mulighed for, at der er fem lande, der kan komme ind under den nuværende regeringskonference. Sagen er jo den, at på en regeringskonference med det, SF har lagt op til, vil det da ikke tage så lang tid – nej, det vil det ikke – og vi vil kunne se, at i løbet af relativt kort tid står ansøgerlandene parat, 5 stk. Så er vi færdige med den regeringskonference, så har vi styr på det, og så får vi nogle visioner i EU, som vi går ind for.

Jeg er jo enig med hr. Keld Albrechtsen i, at de dagsordener, vi kan se nu, ikke er gode nok, og så må vi da være nogle, der sætter nogle andre dagsordener.